

Smaadele ved Hjælp af Tænger og — en grænseløs Taalmodighed. Adspredelser gives her jo ikke noget af, og saa ofrer de hele deres Opfindsomhed paa at smykke det kære Hjem, dog ikke med Ting, der koster Penge. Den Vare har man ikke synderligt af herovre, og den Fortjeneste, som i Sommeren indkasseres, har man god Brug for her, hvor alt Arbejde betales lavt. Tjenestepigernes Løn, f. Eks., er ca. 60 Kr. om Aaret. Men det er meget vanskeligt i det hele taget at faa Tjenestepiger; en Del gaar til Danmark, og Størsteparten til Amerika. En Mand fortalte mig, at der snart ikke mere var en ung Pige der paa Egnen at opdrive, men sligt er vel nok overdrevent.

Hvad der bidrager meget til Sammenholdet i Hjemmet, er, at der ingen Lejlighed gives til Drikkeri. Det er nemlig forbudt at udskænke Brændevin eller spiritusholdigt Øl. Den Mand, der har udstedt det fornuftige Forbud, er Ejeren af hele Herligheden, af Mølle, Kullen, Arildsleje og meget mer, Indbyggernes Forsyn, ham de ser op til som til en Gud, og som ogsaa har Ord for at være god imod dem, om de ikke kan betale deres Afgift: Baron Gyldenstjerna. — Ingen ejer nemlig Hus eller Gaard her. Man lejer det kun, og man maa bede om Baronens Tilladelse, om man vil bygge. Alt er hans. Ser man en Drift fede Køer eller en Flok prægtige Heste, eller store Marker eller et Herresæde med en smuk Park, eller store Skove eller Masser Faar, eller en elegant Ekvipage, eller hvad saa siden ens Øje falder paa, og man spørger, hvem det tilhører, faar man ufravigeligt til Svar: Baron Gyldenstjerna.

Jeg kom til at tænke paa Manden, der kom til Holland og ikke forstod Sproget. Hvad han spurgte om, fik han til Svar: „Kann nit verstann.“ „Ih Du gode Gud,“ udbrød han tilsidst, „den Kannitverstan maa da være en forfærdelig mægtig Mand, siden alting tilhører ham!“

„Det er, Gud døde mig, et prægtigt Maleri!“ udbrød han og holdt inde med at fløjte.

Hun kunde vel være 18—19 Aar, rødkindet, blaaøjet, rankvoksen og fintbygget. Som hun sad der foran „Stjernen“ med Strippen mellem Knæene, den sribede Kjole lidt opheftet, saa de hvide Lægge og de solbrændte bare Fødder lyste langt bort i Solskinnet, var hun virkelig nydelig. Hovedet var bøjet, og det lyse, krøllede Haar var faldet ned over Ansigtet, skyggende over Pande og Øjne.

Da hun var færdig med at malke rejste hun sig, stillede Strippen fra sig og trak Kjolen ned. I det samme traadte Alm frem i Lyset. Saa snart „Stjernen“ fik Øje paa den høje, fremmede Skikkelse med den røde, skinnende Hat, saa vendte den sig om i en Fart, sparkede til Strippen saa den væltede og Mælken løb ud paa Jorden, og satte i strakt Karriere ned ad Stranden til.

Alm skyndte sig frem, men da den forskrækkede Pige fik Øje paa ham, rødmede hun, og uden at tage hverken Strippe eller Skammel med flygtede hun som en forskræmt Hind ind i Skoven.

AVERTISSEMENTER.

Kvindelig Fremskridtsforening

begynder **Mandag den 14de September Kl. 8 1/2** sine Vintersammenkomster i Lokalet, Østergade 15.

Kvindebladet

„Hvad vi vil“.

udgivet af Kvindelig Fremskridtsforening, redigeret af Fru Johanne Meyer, udkommer hver Søndag og koster 60 Øre Kvartalet foruden Postpenge. Kan bestilles paa alle Postkontorer samt i Hovedexpeditionen, **Aviskontoret Nyvej 19**, Stuen til venstre.

Enkelte Numre faaes à **5 Øre** paa forskellige Steder i Byen og paa Broerne.

Annoncer

modtages i Emil Triers Annonce-Bureau, Walkendorfs-gade 20, og i Hovedexpeditionen.

Forhandlere

kan henvende sig Pilestræde 8, 3. Sal, og i Hovedexpeditionen.

Tivoli

er daglig aaben fra Kl. 8 Morgen; med de sædvanlige Forlystelser fra Kl. 4 Efterm. til Kl. 11 Aften. Søn- og Helligdage indtil Kl. 12. Prisen er 50 Øre for en Voksen, 25 Øre for et Barn.

I Koncertsalen

giver det store Orkester hver Aften 3 Koncerter (Søn- og Fæst dage gives 4).

I den aabne Musikkapvillon

gives hver Aften 4 Koncerter, vexelvis under Anførsel af Musikdirektøerne C. C. Møller og Carl Lumbye.

Paa Arena-Teatret

gives hver Aften Forestilling.
Hver Søndag: Fyrværkeri.

Ny Papir- og Galanteriforretning,
Nansensgade 49, Hj. af Frederiksborggade.

Undertegnede anbefaler sig med et stort Udvalg af Papirer, saavel tarvelige som fineste Luksuspost. Smagfulde Lykønskingskort fra 2 Øre til højere Priser, Skolerekvisiter, Salmebøger samt stort Sortiment i Galanterivarer.

Bestillinger fra Provinserne udføres prompte.
Kirstine Hansen. Anna Lomholt.

Folkehøjskolen i København,
Linnésgade 22. K.

Den 1. November aabnes et **6 Maaneders Kursus**, fælles for Elever af **begge Køn**. Betaling for Undervisningen 80 Kr. For en enkelt Maaned 15 Kr. De, der ønsker det, faar Undervisning i **Tysk** og **Engelsk** uden Forhøjelse af Betalingen. Nogle uformuende Elever kan faa **fri Undervisning**.

Nærmere Oplysning faas ved Henvendelse til undertegnede Forstander, der indtil 15. Avgust bor i Hjørlande pr. Slangerup.

Morten Pontoppidan.

Bladets Ekspeditions-kontor,
Nyvej 19,

er aabent Søndage fra Kl. 9 Fm. til 6 Eftm.

Indhold: Undtagelseslove for Kvinder. — *Flere Lærervinder:* Undervisning i Fransk. — Ny Papir- og Galanteriforretning. — *Fru Rosalie:* Billeder fra Kullen. — Avertissementer. — Dolce far niente.

Redaktør: Fru **Johanne Meyer**, Naboløs 4. K.
Trykt hos M. Lazarus, Nyvej 19. København V.

Han satte straks efter hende. Afsted gik det over Stok og Sten, gennem Buske og Ranker, i Tusende Bugter, Vendinger og Drejninger. Hun var smidig og letfodet, og Alm syntes, han aldrig i sine Dage havde haft saadant et Besvær. Han løb, saa Vinden peb og hvinede ham om Ørerne; den røde Hat hang fast i en Hybenbusk og det lange, flagrende Halstørklæde, der var gaaet op, i et andet. Et Par Gange vendte hun sig om, og tilkastede ham et skælnsk Blik, som kun opmuntrede ham til større Anstrængelser. Hendes Forskrækkelse syntes at være gaaet over, og nu løb hun bare for at den fine Byherre kunde faa en ordentlig Motion. Hun syntes, det var saa morsomt.

Tilsidst skød han en Genvej hen imod hende, i samme nu som hun efter utallige Vendinger vilde kile ud paa Engen igen, og han fik hende indeklemt med Ryggen mod en Sten og Brombærranker paa begge Sider. Han pustede som en Dampmaskine og kunde ikke faa et eneste Ord frem. Hun stod med nedslagne Øjne, blussende Kinder og et haanligt lille Smil omkring Munden. Haaret var gaaet op under Løbet, og den

tykke, glinsende Fletning, som laa hen over Brystet, gængede op og ned ved de hæftige Aandedræt.

Da han endelig fik Stemmen i sin Magt sagde han:

„Hvorfor blev De saa bange? Jeg vil ikke gøre Dem noget ondt.“

„Nej, det tror jeg heller ikke.“

„Hvad hedder De?“

„Grete.“

„Det var et smukt Navn. Jeg er den fremmede Herre, der skal bo hos Jer en Maaned.“

„Ja, jeg kunde tænke det.“

„Det var en pæn Maade, at gøre Deres Bekendtskab paa. De kommer vel aldrig til at lide mig efter det?“

„Vi faar vel se,“ sagde hun med et Smil.

„Og Deres Mælk, som er spildt. Ve mig, ulyksalige Menneske!“

„Ja, De faar ingen Mælk i Aften.“

„Jeg har fortjent, at jeg ikke skulde have Mælk i hele mit Liv.“

„Ja, hvorfor ikke?“